

Въ старо врѣмя Блъгаре-ти сж имали голѣмъ расправж съ вѣсточнж тж Римс. Имперіж. Тѣи ся повдигнжли отъ Восточны-ты страны на Европж, та ся запряли за нѣколко врѣмя отвждъ Дунава, и оттамъ нападали на Имперіж тж. Въ онова врѣмя жителе-ти на Имперіжтж не сж имали ниго сѣнкж отъ добродѣтели-ты на древни-ты Римляни. Богатство-то, кое то тѣхни-ти предшѣственници были струпалн отъ всичкый свѣтъ въ Римъ, и кое то послѣ ся прѣнесло въ Цариградъ, ги разслабило; тѣи ся прѣдали на распустъ, покварили нѣравы-ты си и достигнжли до высокъ стѣпень въ разврата; никакво благородно чюветво вече не было о-стало въ тѣхъ; всякой глядалъ за себе си ни кой не марилъ за обще-то добро; войска-та сж ся предавали на откупъ всякому. Тогава людіе отъ всичкы-ты покорены народы и отъ много други, конто за злато продавали свои-ты услуги на Имперіж-тж, достигнжли въ неж до прѣвы-ты чинове и достоинства, рокачвали ся и до прѣстола, зачто то лжть-тъ камъ него былъ отворенъ за ксякаго, кой то зналъ съ нѣкакъвъ начинъ да усвои войска-та. Ако и да вѣсходили по нѣкога на Императорскый прѣ-столь мжжіе съ умъ и силж, обаче тѣи за мал-ко врѣмя не могли да искоренить зло-то, а